

РЕШЕНИЕ

№ 5856

гр. ***, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ

при участието на секретаря ГАЛИНА ХР. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ ИЛ. АЛИПИЕВ Гражданско дело № 20231110145226 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „***“ ЕАД твърди, че е доставил на ответницата М. Б. ** топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката до имот находящ се в гр.*** 1421. обл. *** общ. *** . Твърди, че ответницата ползвала енергията, като за процесния период не заплатила дължимата цена. Моли съда да осъди ответницата да му заплати сумите, както следва: 654,22 лв. - главница за периода от 01.2020г. до 4.2021г., ведно със законна лихва, считано от подаване на заявлението по чл.410 ГПК - 12.08.2022г., 126,55 лв. - мораторна лихва за периода от 15.02.2020г. до 15.04.2021г. върху платена главница за периода от 01.12.2019г. до 31.12.2019г., включваща и лихва за периода от 17.03.2020г. до 25.07.2022г. върху главница за периода 01.2020г. до 04.2021г., а за дялово разпределение - 10,80 лв. - главница за периода от 02.2020г. до 02.2021г., ведно със законна лихва, считано от подаване на заявлението по чл.410 ГПК - 12.08.2022г., 2,36 лв. - мораторна лихва за периода от 31.01.2020г. до 15.04.2021г. върху платена главница за периода от 12.2019г. до 01.2020г., включваща и лихва за периода от 31.03.2020г. до 25.07.2022г. върху главница за периода от 02.2020г. до 02.2021г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответницата М. Б. ** – т., в който заявява, че признава задължението, така както е посочено в исковата молба, като посочва, че е започнала да го погасява, въз основа на сключено споразумение с ищеца от 12.07.2023 г. Твърди, че с поведението си

не е дала повод за завеждане на иск, доколкото погасява задължението си.

В открито съдебно заседание, провело се на 11.12.2023г., ищецът сочи, че не поддържа исковата си претенция в частта по отношение на претендираната законна лихва, като посочва, че ищцата е погасила суми в общ размер на 677,16 лв.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл.79, ал.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ:

За основателността на иска за заплащане цената на топлинната енергия ищецът следва пълно и главно да докаже, че през процесния период между страните е съществувало валидно правоотношение за доставката на топлинна енергия, обема на реално доставената на ответника топлинна енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза на спорната сума.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване.

От представеното по делото споразумение между страните, се установява, че ответницата се е задължила да погаси задължението си към ищеца в размер на 1330,04 лв. за доставена от дружеството топлинна енергия през периода от м.12.2019 г. – м.04.2019 г. до имот с адрес: гр. ***, община „***“, бул. „***“ № вх. Б, ет. 7-8, ап. 45, аб. № ***, ИД номер ***, ведно със законна лихва за периода от 12.08.2022 г., лихва за забава в размер на 257,82 лв. за периода от 19.03.2020 г. до 25.07.2022 г. , както и сумата от 31,76 лв. съдебни разноски, направени от ищеца във връзка с образуване на делото, включително и 50,00 лева възнаграждение на юрисконсулт.

В проведеното на 27.03.2024 г. открито съдебно заседание по делото ищецът посочва, че дължимият непогасен остатък от задължението на ответницата възлиза в размер на 1153,63 лв., като признава факта на погасяване на останалата част от претендираните суми, във връзка с които между страните е сключено извънсъдебно споразумение от 12.07.2023 г. Уточнява, че внесената част от ответницата е в размер на 677,16 лева.

С оглед процесуалното поведение на страните, приетите по делото писмени доказателства, вкл. сключеното между тях извънсъдебно споразумение от 12.07.2023 г., съдът намира за безспорни между тях следните обстоятелства: 1./ през исковия период м.01.2020 г. – м.04.2021г. между

ищцовото дружество и ответниците е съществувало валидно облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот – апартамент № 45, находящ се в гр. ***, бул. „***“ № 26, вх. Б, ет. 7-8, ап. 45, аб. № ***; 2./ в рамките на посочения период ищецът е доставил топлинна енергия за имота при дялово разпределение, извършено от „***“ ЕООД, като за предоставената топлофикационна услуга в негова полза са възникнали вземания в размер съответно от 793,93 лева – включваща 654,22 лв. главница, представляваща незаплатена цена на доставена топлинна енергия за битови нужди, мораторна лихва за периода от 15.02.2020 г. до 15.04.2021 г. върху платена главница за периода от 01.12.2019 г. до 31.12.2019 г., включваща и лихва за периода от 17.03.2020 г. до 25.07.2022 г. върху главница за периода м.01.2020 г. – м.04.2021 г. както и главница за дялово разпределение в размер на 10,80 лв. и мораторна лихва за периода от 31.01.2020 г. до 15.04.2021 г. върху платена главница за периода от м.12.2019 г. до м.01.2020 г., включваща и лихва за периода от 31.03.2020 г. до 25.07.2022 г. върху главница за периода от м.02.2020 г. до м.02.2021 г.; че ответницата е изпаднала в забава за плащането и, поради което дължи и мораторна лихва върху главницата, представляваща сбор от 126,55 лв. върху главница за доставена топлинна енергия.

Съгласно задължителните разяснения на т. 1 към Тълкувателно решение № 3/27.03.2019 г., постановено по т.д. № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС когато извършеното плащане не е достатъчно, погасителният ефект за законната лихва за забава при неизпълнение на парично задължение настъпва при условията и в поредността по чл.76,ал.2 ЗЗД. В мотивите към тълкувателното решение е прието, че при предложено от длъжника изпълнение със забава на лихвоносно парично задължение, което не е достатъчно да покрие лихвите и главницата, длъжникът може да посочи кой елемент на дълга погасява, но този избор не е обвързващ за кредитора. Кредиторът може да приеме така предложеното изпълнение; да откаже да приеме изпълнението, ако няма интерес от частичното плащане или да извърши погасяването по реда на чл.76, ал.2 ЗЗД. Единствено, ако предложеното изпълнение погасява изцяло посоченото от длъжника задължение, включително с дължимите лихви към този дълг, изборът обвързва кредитора. В този случай кредиторът не може едностранно да се позове на чл.76, ал.2 ЗЗД и да прихване изпълнението с лихви, акцесорни към друг дълг, различен от този, по който длъжникът е направил плащането.

В случая при прилагане на разпоредбата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД съдът намира, че с извършеното плащане е погасена мораторната лихва в размер на 16,55 лв. върху вземането за топлинна енергия, 2,36 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК /12.08.2022г./ до датата на извършеното плащане /12.03.2024г./, чийто размер възлиза на 125,28 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на заявлението

по чл. 410 ГПК /12.08.2022г./ до датата на извършеното плащане /12.03.2024г./, чийто размер възлиза на 2,07 лв. Така с остатъка в размер от 420.90 лв., следва да се погаси изцяло вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер на 10,80 лв., както и частично вземането за дължима главница за топлинна енергия, като остатъкът възлиза в размер на 244.12 лв. (654,22-410,10= 244.12 лв.)

Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 244,12 лв.

За тази сума искът за дължимост на главница за топлинна енергия, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 654,22 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

Следва да се отхвърлят и исковите за стойност на вземането за извършена услуга дялово разпределение и за мораторна лихва върху вземането за топлинна енергия и лихвата за извършена услуга дялово разпределение поради плащане, извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

По разноските:

На ищеца следва да бъдат присъдени всички строени по делото разноси, доколкото ответниците са дали повод за завеждане на исковото производство /плащането е извършено едва в хода на процеса след получен препис от искова молба/. На ищеца следва да бъдат присъдени разноси в размер от общо 81,76 лв. за държавна такса, юрисконсултско възнаграждение за заповедното производство и в размер на 125 лв. в исковото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, че М. Б. **, ЕГН *****, дължи на „***“ ЕАД, ЕИК ***, сумите, както следва:

– на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ, сумата от 244,12 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.2020 г. до м.04.2021 г., **ведно със законната лихва** от 12.08.2022г., датата на депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, до окончателното изплащане на сумата,

като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.

чл.149 ЗЕ за сумата от **10,80 лв.**, представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение **през периода от м.02.2020 г. до м.02.2021г.**, както и исковите по чл. 86, ал.1 ЗЗД за сумата от **126,55 лв.**– лихва за забава, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от **15.02.2020 г. до 15.04.2021 г.** и за сумата от **2,36 лв.** – лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение за периода от 31.01.2020 г. до 15.04.2021г., **КАТО ПОГАСЕНИ ЧРЕЗ ПЛАЩАНЕ.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК М. Б. **, ЕГН *****, да заплати на „***” ЕАД, ЕИК ***, сумата от **81,76 лв.** разноси в заповедното производство и сумата от **125 лв.**, разноси в исковото производство.

Решението е постановено при участието на „***” ЕООД като помагач на страната на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____